

GENSIDIG GEVINST

Praktikvejleder Jody Pennington vil gerne have flere studerende i praktik og oplever, at også virksomheder kan lære noget af ordningen

Af Marie Louise Gammelgaard · mlg@hum.au.dk

Cirka hver fjerde kandidatstuderende på Det Humanistiske Fakultet vælger at supplere undervisningen med et praktikophold. Dermed får de både ECTS-points og erhvervs erfaring.

– Praktikken kan være guld værd, blandt andet fordi den skaber netværk, ser godt ud på cv'et og giver den studerende mulighed for at prøve sine fags relevans af i en erhvervsammenhæng, siger Jody Pennington, der er praktikvejleder og lektor ved Engelsk på Institut for Sprog, Litteratur og Kultur. Han så gerne, at flere valgte muligheden.

– Den giver en oplevelse, som man ikke kan få på universitetet. Og godt nok kan man ikke sige, at praktik lige fører til et job, men der er andre effekter. Min erfaring er for eksempel, at netværk betyder utrolig meget, også på længere sigt, siger Jody Pennington.

Han peger desuden på, at mange virksomheder kan lære noget af at få en HUM-studerende i huset.

– Humanister har fået et bedre omdømme i erhvervslivet, men der findes stadig nogen, som har en idé om, at en humanist er en, der ikke kan overholde deadlines, og at hvis de beder vedkommende om et memo, så får de en årsrapport!, siger han.

Således anser Jody Pennington virksomhedspraktikken for at være en win-win-ordning, som kan gøre både den studerende og virksomheden klogere.

– Vi skal lære også at kunne fatte os i korthed, og de skal lære, at det kan vi sagtens. Og at vi har en bredere faglig profil, end de måske tror.

Mere end sprog

Han fremhæver, at praktikken for sprogstuderende f.eks. er en mulighed for at vise, at man kan meget andet end et fremmedsprog.

– Hvis det eksempelvis handler om samhandel med et andet land, sidder virksomheden måske inde med demografisk viden om

markedet, men forstår sig ikke på mere dybtliggende kulturelle aspekter. Humanister kan bidrage med værdifuld viden, fordi kultur er vigtigt, lige meget hvad – det fandt en virksomhed som Arla ud af under Muhammed-krisen, påpeger Pennington.

Som et eksempel giver han også et for nylig indleveret speciale, hvor et dansk firma sponserede en interview-rejse til USA til en engelsk-studerende, fordi det havde behov for viden om, hvordan en bestemt slags modetøj blev opfattet og brugt bl.a. historisk og i forskellige grupper.

– Jeg tror, at forbrugeren er blevet en mere mangfoldig størrelse, som viser flere sider af sig selv, som det er vigtigt at kende og forstå, hvis man vil sælge noget, siger Jody Pennington, der ser det som et eksempel på, hvordan humanistiske kandidater kan supplere de oplysninger, erhvervslivet har i forvejen.

Praktik – praktisk set

- Er du lige begyndt på kandidatuddannelsen og har planer om praktik, er det en god idé at begynde planlægningen nu
- Man skal selv finde sin praktikplads, og der skal indgås en praktikaftale med vejlederen
- Praktikken skal have faglig relevans i forhold til ens uddannelse og munder ud i en skriftlig rapport
- Se også humaniora.au.dk/uddannelse/praktik/ og den nye hjemmeside www.candportalen.dk/ fra Dansk Magisterforening og Magistrenes Arbejdsløshedskasse – klik ind på ”Guides til praktikken”

HMM.. HUMANIST?

For Jonas Bousamaki var praktikken tæt på at kaste et job af sig, men det bedste var at finde ud af, hvad det er, man kan som humanist

Af Marie Louise Gammelgaard · mlg@hum.au.dk

Hvad kan jeg egentlig? Det spørgsmål rumstede hos Jonas Bousamaki, inden han kom ud i praktik. Med Engelsk som centralt fag kunne han selvfølgelig et sprog, men derudover?

Efter seks måneders praktik i en virksomhed var han langt mere bevidst om sine kompetencer.

– Jeg fandt ud af, at jeg virkelig kan lukrere på mine analyse-redskaber. Analysen kan man overføre til alle mulige andre områder. Og så har jeg også lært på uni at ”tænke ud af boksen” – det har jeg haft stor gavn af, siger han.

Online ansvar

Jonas Bousamakis praktikophold varede et semester og foregik hos det daværende online CSR firma, en-GodSag.dk, der arbejdede på at få andre firmaer til at støtte velgørende formål med en procentdel af det de solgte. Den Humaniora-studerende beskæftigede sig med salg, og kunderne var engelske og fortrinsvis svenske firmaer, som han efterhånden fik selvstændigt ansvar for.

– De kompetencer, jeg havde med fra universitetet, holdt stik. Jeg kunne føre en dialog på højt niveau på et andet sprog, og jeg fandt i det hele taget ud af, at jeg kunne fungere på en arbejdsplads og varetage opgaverne. Også når jeg

fik nogle opgaver, som jeg ikke havde forestillet mig på forhånd, understreger han.

Humanistisk sælger

Jonas Bousamaki kom også fra praktikken med et udbygget netværk i både Danmark, Sverige og UK. Han var egentlig blevet stillet et job i udsigt, men firmaet gik konkurs. Lige nu skriver han speciale, og praktikken bidrager til at finde faglig retning bagefter.

– Jeg har hele tiden vidst, at jeg ikke skulle undervise. Men det er helt klart i medieverdenen, jeg vil slå mine folder. Jeg blev endnu mere klar på, at min største interesse ligger på nettet – der er så frit, og der er så mange muligheder.

Han ved nu, at han gerne vil arbejde halvt med salg og halvt med marketing og har for nylig fulgt et engelsk PR-fag på Institut for Sprog, Litteratur og Kultur. Tidligere

har han taget en række erhvervsfaglige fag på Handelshøjskolen, bl.a. International Market Communications, External Communication og Markets and Consumers.

– Jeg er den fødte sælger!, siger han.

Den fødte sælger er med på, at det er alle humanister ikke.

– Men som sproguddannet kan man blive meget andet end underviser, tolk eller oversætter. Humanister har en helt speciel profil som firmaer kan drage nytte af – det blev tydeligt for mig under praktikken. Indenfor marketing og kommunikation tror jeg for eksempel humanister er interessante, fordi vi også ved noget om mennesker, og hvad der trækker dem.

28-årige Jonas Bousamaki ▶

læser Engelsk med en erhvervsfaglig drejning og har fulgt så forskellige fag som Fundamentalism in Litterature.

PR og Global entrepreneurship.

FOTO: MARIE LOUISE GAMMELGAARD

FN ELLER EU ER OGSÅ MULIGT

Danske HUM-studerende skal være meget bedre til at opsøge spændende praktikpladser i udlandet, mener Anne Næser, der netop er kommet hjem fra to gange praktik i Kina

Af Gitte Bindzus Foldager · gbf@hum.au.dk

For 24-årige Anne Næser endte praktikopholdet på den danske ambassade i Beijing med endnu et ophold i Kina. Inden hun tog hjem, opsøgte hun nemlig Det Danske Kulturinstitut i Beijing, da hun kendte en, der havde været i praktik der og syntes, det lød spændende. Praktikpladsen blev aldrig slået op, men det forhindrede ikke Anne Næser, der læser Kinastudier, i at henvende sig til instituttet.

– Generelt har jeg oplevet at danske humaniorastuderende er alt for dårlige til selv at opsøge praktikpladser. De søger oftest kun dem, der er opslået. Selv fandt jeg også min praktikplads på ambassaden på First Class, men der er mange flere muligheder, end dem man kan finde i opslagene, fortæller Anne Næser, der på kulturinstituttet bl.a. hjalp danske kunstnere der kom til Kina med at finde udstillingssteder og arrangere koncerter.

Eneste danske humanist

I sit job på den danske ambassade arbejdede hun i visumafdelingen, hvor hun besvarede visumansøgninger fra kinesere. Desuden arbejdede hun også lidt for den politiske afdeling, hvor hun læste kinesiske aviser og blogindlæg for afdelingen. Hun var ikke den eneste praktikant på ambassaden i Beijing, der hele tiden har 6-7 studerende i praktik, hvoraf de fleste læser statskundskab, økonomi eller lignende.

– De fleste af de danske studerende, jeg mødte i Kina, var fra

samfundsvidenskabelige uddannelser, mens humanisterne altid var fra andre lande, så der blev det tydeligt, at vi danskere skal være bedre til at være mere opsøgende og huske, at man faktisk kan rigtig meget som humanist.

Få stillinger bliver slået op

Anne Næser mødte bl.a. europæere, som læste kvindestudier eller antropologi, og arbejdede for FN eller EU Kommissionen i Kina.

– Det er bare med at forsøge, fortæller hun og forklarer, at man er nødt til selv at opsøge de steder, man synes kunne være interessante for ens studier.

– Rigtig mange af de praktiksteder, jeg er stødt på i Kina, var ikke steder med opslåede stillinger. Langt de fleste er faktisk ikke opslået, så man skal selv være meget mere handlende, og det skal vi danskere nok være bedre til, siger hun.